

mladje

mladje 7/8

1969

klub in korotan

Dokumentacija odnosov med Klubom slovenskih študentov na Dunaju in Visokošolskim domom „Korotan“ v 100 slikah.

Nikoli nisem to,
kar mislijo, da sem,
in nikoli nisem tam,
kjer me vidijo oči.

K o c b e k ²

1) ZIMSKI SEMESTER 1960/61

KLUB SLOVENSКИH ŠTUDENTOV NA DUNAJU (KSŠ), tedaj še KLUB KOROŠKIH SLOVENSКИH AKADEMIKOV NA DUNAJU (KKSAD), obišče na povabilo slovenskih visokošolcev človek, ki je pozneje posredno in neposredno vplival na klubsko razvojno pot, p. Ivan T o m a ž i č CMF.

Začelo se je prijateljsko sodelovanje med p. T o m a ž i č e m in KSŠ.

2) 15. JUNIJ 1961

Prvi klubski sestanek v starem „KOROTANU“, 1080 Wien VIII, Bennogasse 21.

Predsednik KSŠ: „Čeprav ta hiša ni naša last, Jernejeva usoda se je za nas vendar končala. Klub šteje trenutno okoli štirideset rednih članov, izrednih članov in stalnih gostov. Srečamo se vsak teden enkrat na našem klubskem sestanku.“³

Rektor „KOROTANA“: „Klub slovenskih študentov na Dunaju, ki se je moral do zdaj sestajati po gostilnah ali v tujih prostorih, je dobil svoj sedež. Vsi naši študentje, tudi tisti, za katere ni še prostora v domu, se s ponosom zavedajo, da imajo svoje središče, svojo hišo, kjer lahko rečejo, da so doma.“⁴

3) 26. JANUAR 1962

Izredni občni zbor KSŠ imenuje p. T o m a ž i č a soglasno za častnega člana „v priznanje in zahvalo za požrtvovalno delo v prid slovenskim študentom na Dunaju, ki je rodilo slovenski visokošolski dom „Korotan“. (Primerjaj dokument VIII!)

4) 9. JUNIJ 1962

Filip Millonig, predsednik DRUŽBE SV. MOHORJA V CELOVČU, Ivan Tomažič, rektor KOROTANA, in Feliks J. Bister, predsednik KSŠ, pišejo društvu SAVA v Ameriko:

„Dragi slovenski rojaki!

Po enem letu odkar smo začeli akcijo za ustanovitev slovenskega visokošolskega doma na Dunaju, ki bo gojišče slovenske inteligence za Koroško, Vam sporočamo, kaj smo dosegli in kaj moramo še doseči.

Po dolgem iskanju in po raznih pogajanjih smo končno kupili v bližini univerze zemljišče, ki meri 480 m² in stane 500.000 šilingov, t. j. približno 20.000 dolarjev. Na tem zemljišču hočemo sezidati petnadstropno hišo, ki bo last celovške Mohorjeve družbe, v kateri bo lahko stanovalo 85 študentov.“ (Dokument I).

5) 26. OKTOBER 1962

Začasni spor med KSŠ in KOROŠKO DIJAŠKO ZVEZO V CELOVČU (KDZ) uporabi p. Tomažič za prvi poseg v notranje klubske zadeve. V svojem pismu Klubu zaključuje:

„Se ne strinjam s trditvijo pisma,⁵ da je takozvana nevtralnost, ali boljše rečeno neopredeljenost kluba najvažnejša in najboljša lastnost kluba. To je kvečjemu kompromis. Kompromis pa pomeni, nekaj od tistega odstopiti, kar bi bilo najboljše. To neopredeljenost bi rajši imenoval brezidejnost in breznačajnost.

Rajši se družim z nasprotnikom, o katerem vem, kaj je, in s katerim se lahko prijateljsko zmenim za skupni nastop v določenih slučajih, kakor da bi moral zamolčati in zatajiti svoje prepričanje, da ne bi slučajno zgubil prijateljstvo nekoga, ki mora enako zatajiti svoje prepričanje pred mano in s tem hliniti prijateljstvo, katerega v resnici ni.“ (Dokument II).

6) 28. OKTOBER 1962

V posebnem pismu „slovenskim katoliškim študentom na Dunaju“ p. Tomažiču ne gre več za spor med KDZ in KSŠ. Pater začenja poučevati, da „vmesne poti ni“, kar se tiče ideološkega prepričanja in svetovnonazorske opredelitve. Misli s tem ne le posameznika, temveč tudi Klub, in svari:

„Ne pozabite, da so komunisti med vojno tudi rožen venec molili s katoliškimi fanti, da bi jih lažje zapeljali. Kako je zgledala njihova pobožnost potem, ko so prišli na oblast, veste sami.“ (Dokument III).

7) ŠTUDIJSKO LETO 1962/63

Približno mesec dni traja prva kriza med p. Tomažičem in Klubom. Potem dalj časa nič ne moti več medsebojnih odnosov. P. Tomažič organizira in vodi mesečna srečanja dunajskih Slovencev. Klubaši sodelujejo pri teh sestankih.

8) 9. JUNIJ 1963

Po posredovanju patra Tomažiča govori klubski predsednik F. J. Bistra na mladinskem dnevu v Dobrli vesi katoliški mladini. Njegov nastop je povezan z akcijo za KOROTAN:

„Tako je z največjim veseljem treba pozdraviti vašo odločitev, da ste pripravljene zbirati za Slovenski visokošolski dom KOROTAN na Dunaju. Zgraditev študentovskega doma je brezdvomno zelo važna in nujna potreba. Tembolj moramo strniti naše vrste in podpreti načrte p. Ivana Tomažiča, da bo tako postal novi Korotan čimprej razveseljivo dejstvo.“

In spet:

„Slovenska katoliška mladina, ki si torej pripravljena stopiti v podporno akcijo za dunajski Korotan, stori to v zavesti, da izvršiš s tem veliko poslanstvo napram svojemu bližnjemu in v prid našemu ljudstvu na Koroškem.“⁶

9) 21. JUNIJ 1963

40-letnica Kluba slovenskih študentov na Dunaju. Slavnostni govornik Jože Wakounig oriše zgodovino in namen organizacije ter ugotavlja:

„Cilj Kluba je, da združuje vse slovenske visokošolce na Dunaju. Klub je in ostane nadstrankarski in neodvisen. To seveda ne pomeni ideološke nepredeljenosti posameznika. Mi smo itak tako majhni in razkosani. Iščimo to, kar nas druži: naša slovenska mati in beseda slovenska.“⁷

10) ŠTUDIJSKO LETO 1963/64

Na odborovi seji, dne 15. novembra 1963, predlaga predsednik KSŠ, Miško Kulnik, izdajo klubskega informacijskega lista v nemškem jeziku. Tozadevno pride pozneje do ostrega spora s patrom Tomažičem, ki zahteva zase zadnjo besedo glede izida lista s korotanskim naslovom.

Klubaši in pater Tomažič razpravljajo poleg tega o medsebojni pogodbi, ki naj bi ustvarila znosne razmere in zajela predvsem tista področja, ki so bila v zadnjem času kamen spotike.

Do pogodbe pa ne pride. Napetost med patrom Tomažičem in Klubom ostane. V bodoče so vse skupne akcije le še izjeme.

11) MAJ 1964

Slovenski visokošolci na Dunaju izdajo prvo številko ciklostiranega lista INFORMATION, Mitteilungsblatt des Klubs slowenischer Studenten in Wien. Časnikarski referat pod vodstvom Jožeta Wakouniga izjavlja:

„Der Klub slowenischer Studenten in Wien (Klub slovenskih študentov na Dunaju) hat sich entschlossen, zur Information der österreichischen Öffentlichkeit über die Probleme um die slowenische Volksgruppe in Südkärnten das Mitteilungsblatt „INFORMATION“ herauszugeben. Der Pressedienst des Klubs slowenischer Studenten in Wien hofft, durch Kurzinformationen die Berichterstattung über die Kärntner Slowenen vervollständigen zu können.“

12) 27. OKTOBER 1964

Avstrijski zunanji minister dr. Bruno Kreisky predava na klubskem sestanku. Njegov obisk je najvišje priznanje klubskemu prizadevanju in delovanju. (Dokument IV).

13) 3. FEBRUAR 1965

Odprta vprašanja med patrom Tomažičem in Klubom naprej obremenjujejo študentovsko življenje. To dejstvo dokazuje tozadevna notica v pismu predsednika KSS, Pavla Zdvca:

„Čela stvar mi gre skrajno na živce, in p. Ivan tudi ni človek, ki ti bi jih miril.“

14) 18. FEBRUAR 1965

Predsednik Pavel Zdvca izdela osnutek za „Osnovno deklaracijo Kluba slovenskih študentov na Dunaju“. Prve štiri točke se glasijo:

I) Klub je in ostane narodno-stanovski akcijski center in vrhovno predstavništvo koroških slovenskih študentov na Dunaju napram sebi, pred vodstvom doma Korotan, pred slovenskim ljudstvom na Koroškem, pred avstrijsko javnostjo in za mejami Avstrije.

II) Klub slovenskih študentov na Dunaju sloni na stanovski pripadnosti in na vrednoti narodnosti ter materinskega jezika.

III) Klub slovenskih študentov na Dunaju družiti politično ali svetovnonazorsko opredeljene ali opredeleče se člane ali skupine v eni enotni organizaciji na skupni nevtralni, nadstrankarski, neodvisni bazi narodnosti in materinskega jezika v demokratičnem in socialnem duhu.

IV) Vsak član Kluba ali klubska skupina ima pravico do svobodnega mišljenja in svobodnega izražanja svojih misli in tudi pravico, z dostojnim

prepričevanjem in argumentiranjem pridobivati za svoje mnenje, nima pa pravice delovati proti sklepom občnega zbora ali osrednjega klubskega odbora.“

(Deklaracija ni bila predana javnosti.)

15) 10. APRIL 1965

P. Ivan Tomazič napove v dopisu prijateljem in dobrotnikom študentovsko podporno akcijo na Koroškem:

„Sporočam Vam tudi, da bo naša mladina začela posebno zbiralno akcijo za zidanje visokošolskega doma. Ako kdo od njih običe tudi Vas, se lahko vključite v njihovo akcijo, ali pa nadaljujete pošiljanje prispevkov direktno na Dunaj kakor do zdaj.“

16) 19. JUNIJ 1965

Klub podpre v pismu Bojanu Lubeju, predsedniku Komisije za zamejska vprašanja pri Izvršnem svetu SR Slovenije, prizadevanja patra Tomaziča za zgraditev novega KOROTANA.

17) 1.—5. SEPTEMBER 1965

Klubskega počitniškega sestanka v Škocijanu se udeleži tudi pater Tomazič. Koroški javnosti se še nudi slika solidarnosti med Domom in Klubom, čeprav je dejansko ni več.

18) 15. OKTOBER 1965

Občni zbor izvoli za predsednika KSŠ Marijo Erlach. Isti občni zbor se izpove soglasno za ustanovitev „ZNANSTVENEGA INŠTITUTA KOROŠKIH SLOVENCEV“ in s tem podpre predlog Feliksa J. Bistra in Miška Kulnika:

„Predlagamo torej, da se ustanovi „Znanstveni krožek“, ki bi skrbel kot pripravljalni odbor za to, da se čimprej uresniči „Znanstveni inštitut koroških Slovencev“. Inštitut, ki bi ga postavili edino le na narodne temelje, mora združevati vse sile in vabi k sodelovanju slehernega posameznika in vse narodne organizacije.“ (Dokument V).

Med 40-imi podpisanimi udeleženci občnega zbora najdemo tudi p. Ivana Tomaziča.

19) 23. OKTOBER 1965

Novoizvoljenemu odboru KSŠ piše predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev (NSKS), dr. Valentin Inzko:

„Hkrati Vam obljubljam vso pomoč z naše strani. Vedite, da so interesi Kluba tudi naši interesi ter smo vsled tega moralno dolžni, da Klub tudi podpiramo.“

20) 5. NOVEMBER 1965

Predsednik KSŠ Marija Erlach oceni 20 dni po svoji izvolitvi dunajsko situacijo takole:

„Naš položaj je zelo resen in porabimo veliko energije samo za to, da prenesemo sovraštvo in subverzivno delo...“

21) 13. NOVEMBER 1965

P. Ivan Tomažič vpraša pismeno predsednika Kluba:

„Poudarjate, da sem častni član kluba. Kaj pa pomeni to, ako v zadevah, ki končno tudi mene interesirajo, gredo predsedniki kluba drugam po nasvet? Ali Vam nisem zadosti dokazal vdanost narodni stvari? Ali je prav podpirati interese kluba tudi proti ali nad interesi naroda?“

Isti dan predloži pater Tomažič odboroma KSŠ in KDZ svoje gledanje na dunajske razmere ter doda kot točko V „Moj opomin“:

„Ako v teku tega šolskega leta ne pride do zaželenega sporazuma, ne bo ne ena ne druga organizacija sprejeta v novi „Korotan“, v kolikor ena ali druga nasprotuje demokratičnemu in prijateljskemu sporazumu. Novo dobo hočemo začeti v miru in skupnem sodelovanju.“

22) 15. NOVEMBER 1965

Klubaši obravnavajo v obširni in ostri diskusiji z dr. Valentinom Inzkom, predsednikom NSKS, položaj na Dunaju. Diskusija je istočasno tudi odgovor na Tomažičevo iniciativo z dne 13. novembra 1965. Tomažič je pri debati navzoč. Glavni in spretni zagovornik Kluba je njegov tajnik Miško Kulnik:

„Poudarilo se je, da mora mlad človek zoreti. Ali ne da Klub vsakemu možnost, da zori? Zgrajen je na tako široki podlagi, da lahko sodeluje vsak. Klub odgovarja nekje univerzi. Kot se mora študent na univerzi baviti z vsemi vprašanji, se mora končno sam odločiti za to ali ono smer. Mi naj bi bili universitas v malem. Sem zato, da se otrok vzgaja, ali visokošolcu moramo pustiti svobodo odločitve.“

23) 18. NOVEMBER 1965

Predsednik Marija Erlach ponovno ugotavlja:

„P. Ivan najde vedno spet nove metode, da bi škodoval Klubu.“

24) 20. NOVEMBER 1965

Pavel Z d o v c piše kolegu Feliksu J. B i s t r u :

„Ne vem, kako bo vse to končalo. Na vsak način pa ta spor, ki se leto za letom ponavlja, zelo moti: človek ne moreš prav študirati, ne se odpočiti in tudi narodno delo v Klubu trpi. Prepričan sem, da jim ne bo lahko, dajati odgovor pred zgodovino koroških Slovencev za vse to, kar delajo čisto po nepotrebnem. Lušno še malo ni več v Korotanu. Bojim se, da bo p. Ivan, čigar delo in požrtvovalnost vsak čas priznam, prepozno opazil in doumel, kaj počenja.“

25) 1. DECEMBER 1965

Klubske starešine, prof. dr. Janko Z e r z e r in prof. Jože W a k o u n i g, zavzameta svoje pismeno stališče do dunajskih problemov:

„A kdor smatra in označuje samega sebe za ‚stebere‘ naroda, ta naj pazi, da ga narod ne bo potlačil. To je nevaren znak precenjevanja samega sebe, svojih zmožnosti — in svoje važnosti. Tega se morate zavedati, da ste kot organizacija, ki je popolnoma omejena na Dunaj, v narodnopolitičnem oziru čisto nepomembni. Pač pa je važno, da se zdaj pripravite temeljito na poznejše naloge. In iz tega razloga ste eminentno pomembni, ker se zdaj med Vami ustvarja duh, ki bo čez nekaj let morda preveval politiko našega naroda na Koroškem.“

26) 23. DECEMBER 1965

Srečanje klubašev in zaupnikov KSŠ v Celovcu. Feliks J. B i s t e r poda uvodoma nekaj misli za skupno diskusijo o „KSŠ — sodobna ali anahronistična organizacija?“ in nakaže tri glavne naloge Kluba:

- „1) Zvestoba Einspielerjevi oporoki: ‚Slovenci, bodite edini, še enkrat, bodite edini!‘
- 2) Upoštevanje duha mednarodne strpnosti.
- 3) Iskreno prizadevanje za dobrobit slovenske narodne skupnosti na Koroškem.“

B i s t e r potem zaključuje:

„Zbrali smo se za novo akcijo, za ofenzivo, ne za defenzivo! Gre za nov akcijski program Kluba v docela spremenjeni situaciji.

Naše delo naj ne bo negativno odbijanje očitkov in napadov, naša glavna naloga in skrb mora po-

stati viden napredek v duhu sodobnega razvoja v evropskem svetu.“

Navzoči sklenejo v božičnih počitnicah obvestiti ugledne koroške Slovence o dunajskem položaju, kar potem tudi izpeljejo.

27) 29. JANUAR 1966

P. Ivan T o m a ž i č predloži svoj načrt za ustanovitev „Slovenskega akademskega društva KOROTAN“ (SAD-Korotan) in vabi študente k sodelovanju. Ker SAD-Korotan pri visokošolcih ne najde odziva, ponudi pater T o m a ž i č finančne ugodnosti:

„Za tiste, ki so pripravljeni sodelovati z Domom v okviru SAD-a, prevzame Korotan 15 % celotne mesečnine. V posebno potrebnem slučaju tudi več.“

SAD-Korotan ostane kljub temu organizacija brez članov. (Koroški slovenski študent se ni pustil podkupiti!)

28) 8. FEBRUAR 1966

Delegacija KSŠ (F. J. Bister, Franc Konzilia, Lojze Popitsch) obiše patra T o m a ž i č a in se pogaja z njim o spornih vprašanjih med Domom in Klubom. T o m a ž i č ob tej priliki sicer poudarja svojo načelno pripravljenost odstraniti vse probleme, zahteva pa:

„S tem stališčem, ki ga je imel Klub do zdaj do mene, mora biti konec. Drugače o njem nočem kaj vedeti!“

Položaj se torej ne spremeni.

29) 10. FEBRUAR 1966

Pater T o m a ž i č gre drugo pot. Njegova okrožnica „Slovenskim visokošolcem in visokošolkam na Dunaju“ bi morala dati „jasna navodila za dokončno rešitev cele zadeve“. Prizadete študentske skupine (KSŠ, KDZ, Krožek Janeza XXIII.) odločno zavrnejo Tomažičevo ponudbo.

Tudi druge Tomažičeve okrožnice študentje ne sprejmejo.

30) 11. MAREC 1966

Izredni občni zbor izvoli klubskega ustanovnega člana, dvornega svetnika dr. Joška T i s c h l e r j a, ravnatelja DRŽAVNE GIMNAZIJE ZA SLOVENCE V CELOVCU, za častnega predsednika KSŠ:

„V zahvalo za njegovo ogromno življenjsko delo na prosvetnem polju, ki je rodilo Državno gimnazijo za Slovence v Celovcu, predvsem pa v priznanje za njegovo neumorno prizadevanje v smeri sloge in edinosti sodobnega akademskega naraščaja koroških Slovencev.“

31) 12. MAREC 1966

Častni predsednik dr. Joško T i s c h l e r obiše Klub, ki mu izroči častno listino. Dr. T i s c h l e r z veseljem ugotovi, da so slovenski

študentje na Dunaju skozi leta ostali zvesti prvotnim klubskim ciljem, ki so v zadnjem tudi narodni cilji.

32) 19. JULIJ 1966

Klubaši F. J. Bister, Miško Kulnik in Pavel Zdovc razpravljajo o klubskem položaju in izdelajo navodila za bodoče postopanje v zadevi doma KOROTAN.

33) 2. AVGUST 1966

Feliks J. Bister piše predsedniku KSŠ Mariji Erlach:

„Dunajski dolgoletni boj je duhovna vojna med taboroma, ki imata docela različne ideale in cilje. Slovenstvo ni bilo in tudi ne bo ‚UHU-Alleskleber‘... Zmaga Klub, bo zmagala z njim svoboda kot osnovni princip in temelj za vsako plodno in uspešno kulturno-znanstveno delovanje med korškimi Slovenci...

Zmaga Dom, zmagajo z njim vsi tisti elementi, ki so že ovirali tekom zadnjih 150 let naravni in zdravi razvoj duše in duha pri Slovencih.“

34) 5. AVGUST 1966

Pater Tomažič odgovori na klubsko pismo z dne 1. avgusta 1966, ko je KSŠ zavzel svoje stališče do „Pravil za študentska društva, ki želijo imeti svoj sedež v visokošolskem domu ‚Korotan‘ na Dunaju.“ (Dokument VI). Tomažič zagotovi Klubu sedež v novem domu, „pod pogojem, da Klub sprejme v celoti“ omenjena pravila.

35) 12. AVGUST 1966

Pavel Zdovc piše kolegu Feliksu J. Bistru:

„Ne varajmo se, v doglednem času ne bo prišlo do ustrezne pomiritve. Svarim pa, ne zaloputnimo vrat do nadaljnjih razgovorov, ki bodo možni, ko bo spet poteklo nekaj časa. Biti moramo trdni, ljudje s hrbtenico, svobodoljubni, pa vedno akademski. Čas lahko marsikaj spet spremeni in odkriva tudi nove možnosti. Nič ni dokončno. Tudi naša jesenska rešitev bo mogoče samo za kakšno leto.“

Tako je potem tudi bilo. Zdovc je prav „prerokoval“.

36) 25. AVGUST 1966

Predsednik KSŠ Marija Erlach in časnikarski referent Avguštin Malle obiščeta msgr. dr. Janeza Hornböcka, ravnatelja DRUŽBE SV. MOHORJA V CELOVCU. Razgovor, ki je trajal od 10.30 do 13.00 ure, ni privedel do nobenega konkretnega rezultata. Ravnatelj dr. Hornböck je klubska funkcionarja prijazno sprejel in potrpežljivo poslušal, a njunih prošenj za širša pogajanja o dunajskih vprašanjih ni upošteval.

37) 27. AVGUST 1966

Nova zaostritev! Tomažičevo „Pismo Klubu slovenskih študentov na Dunaju je odgovor na časopisne članke v SLOVENSKEM VESTNIKU (12. in 26. 8. 1966), ki sta jih objavila odbornika KSŠ Miško Kulnik in Avguštin Male.

T o m a ž i č poučuje:

„Dragi odborniki Kluba in tisti, ki mešate v ozadju njihov kvas! Vedite, da iz te moke ne bo kruha! Namesto da bi netili prepire, delali težave tistemu, ki Vam hoče pomagati, in me opravljali po časopisih, se bi morali raje pridno pripraviti na Vaš bodoči poklic. Vaditi se bi morali v demokratičnem sodelovanju z drugomislečimi kakor tudi z drugimi organizacijami in postavljati si v svojem delovanju za cilj ne sami sebe in hegemonijo lastne organizacije, temveč koristi in potrebe naroda.“

38) 3. SEPTEMBER 1966

Politično neodvisni mesečnik KLIC TRIGLAVA objavi v svoji drugi in posebni izdaji (London, XIX / šte. 328) prispevek pod naslovom „Ali je to zamisel ‚Korotana?‘. Posebni dopisnik (dipl. inž. dr. Dušan N e n d l) zaključuje:

„Moje trdno prepričanje je, da bo prišlo do zelo težkih in nedoglednih posledic za celo slovensko narodno manjšino, ako ne bo to vprašanje s študenti zadovoljivo rešeno. Gotov pa sem, da bodo vsi tisti, ki bi radi v pokoncilski dobi strpnosti in razumevanja vrnili slovensko manjšino na Koroškem v dobo ločitve duhov, ko Slovenec ni govoril s Slovencem, storili vse, da do rešitve vprašanja ne pride. Toda pred zgodovino bodo prav ti ljudje nosili vso odgovornost za težke čase, ki se obetajo koroškim Slovencem.“ (Dokument VII)

39) 14. SEPTEMBER 1966

Ker sumniči pater T o m a ž i č klubske člane za pisce razprave v KLICU TRIGLAVA, mu je to povod, da se odpove klubskemu častnemu članstvu:

„Predsednici KSŠ.

Častno članstvo Kluba, ki svoje častne člane opravlja po časopisih, je sramota. Tako častno članstvo odklanjam in zavračam.

Ivan Tomažič l. r.“

Pismu priloži T o m a ž i č prečrtano častno listino. (Dokument VIII)

40) 16. SEPTEMBER 1966

Feliks J. Bister se obrne kot pooblaščenec Kluba na odbor Mohorjeve družbe v Celovcu in zaprosi za „čimprejšnjo dokončno ureditev dunajskih razmer po predlogu gospoda dvornega svetnika dr. Joška Tischlerja, da se čimprej ustanovi odbor, ki bi stal ob strani R. D. Ivanu Tomažiču kot rektorju ‚Korotana‘.“

41) 22. SEPTEMBER 1966

Nepričakovano hitro odgovori DRUŽBA SV. MOHORJA:

„1) Po občnem zboru Družbe sv. Mohorja je imel odbor Družbe še posebno sejo. Odbor Družbe sv. Mohorja je mnenja, da na občnem zboru ni dobil nobene naloge, naj „zagotovi visokošolskemu domu ‚Korotan‘ nov hišni red in nova ‚pravila za društva v Domu‘.“

2) Odbor Družbe je soglasno obsodil napade na P. Ivana Tomažiča.“

Podpisana sta predsednik DSM, dekan Filip Millonig, in župnik Avguštin Čebul, referent za domove.

42) 27. SEPTEMBER 1966

V pismih „prijavljenim za novi visokošolski dom Korotan“ obrekuje Tom a ž i č Klub slovenskih študentov na Dunaju.

43) 5. OKTOBER 1966

Zaradi tega protestira Klub pri patru T o m a ž i č u in zahteva, da prekliče „svoje neupravičene obtožbe“.

44) 10. NOVEMBER 1966

Tik pred otvoritvijo novega KOROTANA podpišeta novi predsednik Lojze P o p i t s c h in tajnik Miško K u l n i k pogodbo s patrom T o m a ž i č e m. Novi odbor Kluba prizna s tem „pravila za društva v Domu“ z dodatki, ki veljajo le za Klub. (Dokument IX)

45) 11. NOVEMBER 1966

Klubska opozicija zahteva od predsednika izredni občni zbor, da razjasni „klubske odnose do Korotana, v prvi vrsti sprejemljivost podpisane pogodbe z dne 10. novembra 1966.“

Do občnega zbora pa tozadevno ne pride; zaradi tega nastane močna notranja kriza. Klubsko delovanje hira!

46) 15. november 1966

Slovesna otvoritev visokošolskega doma KOROTAN v Wien VIII, Albertgasse 48. V njem stanuje polovica klubskih članov.⁸

47) 18. DECEMBER 1966

Pater T o m a ž i č piše dobrotnikom in prijateljem:

„Danes Vam hočem le povedati, kar sicer že veste po časopisnih poročilih, da smo dosegli cilj, ki smo si ga načrtali pred leti. Slovenski visokošol-

ski dom na Dunaju je zgrajen. Naši študentje stanujejo že, se učijo in razvijajo v njem svojo dejavnost v vzornem sodelovanju in soglasju. Lahko pričakujemo, da bo naša študirajoča mladina znala s pridnostjo in z dobrim obnašanjem dokazati, da ceni ugodnosti in možnosti, ki ji nudimo za njeno vsestransko izoblikovanje.“

48) 16. JANUAR 1967

Dejansko pa soglasja ni. To potrjuje tudi dejstvo, da slovenski študentje, ki stanujejo v Korotanu, zaprosijo ravnatelja DSM, msgr. dr. H o r n b ö c k a , za posredovanje v sledeči zadevi:

„V petek, 13. t. m., je sklical pater Ivan Tomažič hišni sestanek samo za Slovence. V teku tega sestanka je prišlo tudi do ostrih debat med p. Ivanom in nami. Posledica tega je bila, da je p. Ivan kolegu Kattnigu odpovedal stanovanje s 31. 1. 1967. Preteklo nedeljo smo slovenski stanovalci doma vprašali p. Ivana za vzroke tega koraka. Rekel je, da je vzrok obnašanje Kattniga v zvezi s plačevanjem mesečnine za oktober... Če p. Ivan argumentira tudi z „neverjetnim“ obnašanjem kolega Kattniga na hišnem sestanku, moramo pripomniti tisti, ki smo bili na sestanku, da se kolega Kattnig v debati ni razlikoval od drugih, kar smo ugotovili tudi, ko smo še enkrat poslušali hišni sestanek na traku. Zato ne razumemo, zakaj bi moral ravno kolega Kattnig zapustiti naš dom...“

Sami ne bi radi, da bi prišlo do še večjih nesoglasij med vodstvom doma in slovenskimi študenti. To se bo pa sigurno zgodilo, če se zadeva ne razčisti čimprej.“ (Sledi 26 podpisov.)

49) 20. JANUAR 1967

Dr. Janez H o r n b ö c k odgovori:

„V kolikor je vzrok izključitve kolega Kattniga neplačana mesečnina za mesec oktober, je gospod Čebul izjavil, da prav rad posreduje in mu ta del mesečnine plača.“

Gledanje ravnatelja DSM na dunajske konflikte pa najbolj dokaže sledeči stavek:

„Poudarjamo pa, da ima p. Tomažič za Dom take zasluge in za slovenske akademike na Dunaju, da bi bil narodni škandal, izreči mu nezaupanje ali pa omejiti njegove ingerence, ki jih ima kot rektor ‚Korotana‘ v disciplinarnih zadevah.“

Razume se, da odgovor ni zadovoljil študentov, še manj pa rešil sporno vprašanje.

50) 27. JANUAR 1967

Klubska anketa pokaže, da večina slovenskih študentov ni zadovoljna z razmerami v Domu.

51) 15. MAREC 1967

Predsednik NSKS dr. Valentin Inzko piše Klubu:

„Klub je imel nekdanjo nalogo, da poveže na Dunaju razkropljene slovenske visokošolce. Odkar je bil otvorjen na Dunaju slovenski visokošolski dom, je prevzel to nalogo že samo s tem, da stanujejo v tem domu naši visokošolci, dom ‚Korotan‘. Vršil jo bo v vedno večji meri. Sestanki kluba so sedaj tudi zato slabše obiskani, ker se precejšnje število slovenskih visokošolcev sreča itak vsak dan v domu. Kar je bilo v preteklosti na klubu privlačno, je bila potreba po gojitvi družabnosti med slovenskimi visokošolci. Ta funkcija sedaj v precejšnji meri odpade. V ostalem pa klub za večino visokošolcev ni več tako privlačen, ker je kot organizacija nevtralen, neopredeljen — indiferenten . . . itd. Take organizacije dandanes ne vlečejo več, **ker ne formirajo.**“

52) 3. JUNIJ 1967

Pater Tomazič izda „dopolnilne predpise v smislu hišnega reda visokošolskega doma Korotan“. (Dokument XI)

53) 20. OKTOBER 1967

Izredni občni zbor združi spet obe skupini Kluba, ki sta se razšli novembra 1966 ob vprašanju klubskih odnosov do Korotana. Za novega predsednika KSŠ se izvoli Avguštin Male, ki takoj poživi študentsko delovanje.

54) 15. DECEMBER 1967

Z delom se ponovno sprožijo konflikti! Pater Tomazič javi približno tri ure pred rednim klubskim sestankom:

„Sporočam, da je danes dvorana celi dan zaprta“
(Dokument XII)

Sestanek se mora nato vršiti v bližnjem župnišču.

55) 5. JANUAR 1968

Pater Tomazič izključi z rokom dne 31. 1. 1968 odbornika KSŠ Avgusta Brumnika in Jožka Straussa iz Doma. Namesto navedbe vzroka piše Tomazič v svojem pismu:

„Ne vprašajte me zakaj! Saj Vam so nekatera dejstva in nekateri spisi, ki se ne strinjajo z našimi načeli strpnosti in spoštovanja krščanskega pre-

pričanja ogromne večine prebivalcev Korotana, dobro znani.“

(Jožko Strauss se je že kot gimnazijec vključil v zbiralno akcijo za Korotan.)

56) 8. JANUAR 1968

Predsednik Avguštin Malle in prvi tajnik Marija Mischitz pišeta patru Tomažiču v zadevi decembrskega konflikta in mu podata tozadevno klubsko stališče. Pismo zaključujeta:

„Dovolite torej, da Vas ob tem vprašamo, kaj imamo še storiti, da utrdimo sodelovanje? Dovolite, da Vam povemo, da je vprašanje dvorane za nas pomembno. Zato prosimo, da nam čimprej sporočite, kdaj nam bo dvorana spet na razpolago?“

57) 11. JANUAR 1968

Pater Tomažič odgovori na klubsko pismo:

„Da je bilo v teku enega leta par slučajev sodelovanja ne pomeni še višek dobrih odnosov. ‚Kaj imamo še storiti, da utrdimo sodelovanje?‘ To ni mogoče naštetiti kar naenkrat, temveč je dano pri sto in sto slučajev vsakdanjega življenja in delovanja. Odvisno je tudi od razpoloženja Kluba, ki se potem izraža v zadržanju njegovih članov. Potem se ne bo zgodilo kakor pred dvema mesecema, da je eden poslal kardinalu Königu dve strani dolgo pismo polno obtožb proti meni, ki niso osramotile mene temveč koroške Slovence in njih študente in zmanjšale njih ugled, da se je marsikdo vprašal: ‚Kaj pa hočejo ti ljudje?‘“

58) KONEC APRILA 1968

V KOROTANU se pojavijo listki z zahtevo, da se odstavi sekretarka Doma Frau Langer, ker kot Nemka ni kvalificirana za službo v upravi slovenskega visokošolskega doma. Ker so organizatorji akcije anonimni, se Klub takoj distancira od omenjenih listkov. (Glej poročilo KSŠ 5/2. 5. 1968!) Istočasno pa Klub poudarja, da se mora o vseh problemih javno diskutirati!

59) 3. MAJ 1968

Na rednem tedenskem sestanku podpiše 42 študentov zaupnico „odboru KSŠ, da v interesu svojih članov reši vprašanje Korotan — Klub — visokošolci“. (Dokument XIII)

60) 4. MAJ 1968

Seja odbora KSŠ v dnevni sobi Korotana bi morala izdelati predloge za znosno razmerje v Domu, toda pater Tomažič moti sejo in zahteva njeno prekinitev, ker se je udeleži tudi Karel

Smolle, ki je imel nekaj dni prej spor s patrom Tomažičem. Ko odborniki KSS kljub vsemu nadaljujejo s sejo, pokliče upravnik Korotana, pater Tomažič, policijo, da bi s silo spraznila dnevno sobo. Policija tudi pride, se pa ne vmešava v hišne zadeve. (Slika I)

Nemoteno prepevajo zbrani študentje slovenske narodne pesmi! Potem naslovijo telegrame na DRUŽBO SV. MOHORJA V CELOVCU, ki je lastnik doma KOROTANA, na NARODNI SVET KOROŠKIH SLOVENCEV in na ZVEZO SLOVENSКИH ORGANIZACIJ NA KOROŠKEM. Besedilo se glasi:

„Slovenski visokošolci, zbrani na solidarnem srečanju zaradi izključitve Smolleta in Stickra iz Korotana, zahtevajo, da se takoj pozanimате za dogodke na Dunaju. P. Tomažič je odgovoril na prošnjo za diskusijo s policijo. Visokošolci name ravamo nadaljnje akcije.“

61) 4. MAJ 1968

Reakcija patra Ivana Tomažiča:

„1) V smislu točke 7 „Pravil za študentska društva“, ki so bila sprejeta in podpisana od Kluba dne 10. 11. 1966, je Klub slovenskih študentov na Dunaju z današnjim dnem izključen iz doma Korotan in mora najkasneje do 4. junija t. l. izprazniti klubska soba na 5. nadstropju. Vse omarе, ki so last Kluba, morajo biti do tega dne izven hiše. Vsaka poškodba v hiši zaradi dosedanjega stanja omar v sobi ali zaradi prenosa mora biti poravnana od Kluba. Z istim datumom je Klubu prepovedano uporabljanje naslova doma in izvrševanje vsakršne koli dejavnosti v domu.

2) V smislu istih pravil, točka 5, je Klubu prepovedano vsako prirejanje sestankov v domu od 4. maja do 5. junija 1968.“ (Dokument XIV; glej tudi sliko VIII — selitev Kluba iz Korotana!)

Skoraj istočasno izključi pater Tomažič iz slovenskega visokošolskega doma lepo število slovenskih študentov, predvsem odbornike KSS.

62) 7. MAJ 1968

Prvi „obisk“ koroških slovenskih študentov v domu „Korotan“, ki je bil z javnimi in privatnimi sredstvi zanje zgrajen.

63) 8. MAJ 1968

Drugi „obisk“ koroških slovenskih študentov v domu „Korotan“, ki je bil z javnimi in privatnimi sredstvi zanje zgrajen (Slika II)

64) 8. MAJ 1968

Pater Tomazič izda svoje prvo poročilo. Glavna izmišljena trditev:

„Že pred zgradnjo doma je ‚Klub slovenskih študentov na Dunaju‘ poskusil, da bi se polastil doma ‚Korotan‘.“

65) 9. MAJ 1968

Tretji „obisk“ koroških slovenskih študentov v domu „Korotan“, ki je bil z javnimi in privatnimi sredstvi zanje zgrajen.

66) 10. MAJ 1968

Klub izda nujno poročilo avstrijskemu časopisju, v katerem obvesti javnost o neznosnih razmerah v KOROTANU.

67) 11. MAJ 1968

KLUB SLOVENSKIH ŠTUDENTOV NA DUNAJU priredi javno demonstracijo pred domom „KOROTAN“ in v njem. (Slike III do VI)

68) 11. MAJ 1968

Pater Tomazič izda svoje drugo poročilo „Za zgodovino“. Ponavlja v njem svojo neutemeljeno trditev:

„Proti ustanovitelju visokošolskega doma ‚Korotan‘ so koroški študentje uprizorili ulično demonstracijo z namenom, da bi ustanovitelja vrgli iz doma in se sami polastili njegovega vodstva.“

69) 11. MAJ 1968

Klub brzojavi msgr. dr. Janezu Hornböcku: „Visokošolci želimo pogovore do tega petka v dunajskem hotelu Regina. Zadeva Korotan se mora rešiti do 23. 5. Seje se udeleži klubski odbor.“

70) 18. MAJ 1968

Klub prijavi celovški SICHERHEITSDIREKTION FÜR KÄRNTEN demonstracijo za četrtek, dne 23. maja 1968, z začetkom ob 17.30 uri:

„Die Aktion umfaßt die Verteilung von Flugzetteln, Transparente und mündliche Information der Teilnehmer an der Akademie. Die Veranstaltung soll ein Marsch zum Haus der Hermagorasbruderschaft am Viktringer Ring 26 abschließen.“

Vzrok demonstracije je:

„Der Zweck der Protestaktion ist, die Öffentlichkeit auf die unhaltbaren Zustände im slowenischen Studentenheim ‚Korotan‘ in Wien VIII erneut aufmerksam zu machen und eine sofortige Abhilfe zu fordern.“

71) 22. MAJ 1968

Klubski telegram odboru DSM v Celovcu:

„V četrtek 23. 5. po akademiji pridemo študentje pred Mohorjevo, kjer bomo protestirali proti razmeram v Korotanu in zadržanju Mohorjeve. Hočemo javno diskusijo z odborniki Mohorjeve. Malle-Bister.“

72) 22. MAJ 1968

Odbor DSM brzojavi ob 18.20 uri klubskemu prvemu tajniku na njegov privatni naslov:

„Prosimo, da odpade napovedana demonstracija. V skupnem interesu smo pripravljeni za nadaljnje pogovore. Odbor Mohorjeve.“

Feliks J. Bister sprejme telegram šele ob 21.30 uri, ko pride domov. Takoj se poveže z župniščem v Podgorjah, toda dr. Hornböck ne pride k telefonu, čeprav je po izjavi kuharice doma. (Glej tozadevni razgovor v „Novi svovenji OBACE, str. 14!)

73) 22. MAJ 1968

Pater Tomažič objavi „Moj tretji in zadnji odgovor“, v katerem se trudi zagovarjati pred slovensko javnostjo.

74) 23. MAJ 1968

Študentovska demonstracija v Celovcu. (Slika VII)

75) 29. MAJ 1968

Upravni odbor ZVEZE SLOVENSКИH ORGANIZACIJ NA KOROSKEM (ZSO) izjavi v pismu svojega predsednika dr. Francija Zwittera odboru DSM svojo pripravljenost, „da pomaga pri reševanju vprašanja.“

76) 30. MAJ 1968

BUNDESPOLIZEIDIREKTION WIEN, Bezirkspolizeikommissariat Josefstadt, povabi predsednika in prvega tajnika KSŠ na razgovor v zadevi demonstracije pred KOROTANOM:

„Es wird Ihnen zur Last gelegt, Störung der Ordnung im Verlaufe einer Studentenversammlung und Straßenverunreinigung durch Flugblätter, am 11. 5. 1968, in der Zeit von 17.10 bis 17.50 Uhr, in Wien 8., Albertgasse vor dem Hause Nr. 48 auf der Fahrbahn und am Gehsteig begangen zu haben.“

Rezultat: Zaradi neprijavljenega trošenja letakov plačata Malle in Bister po 55 šil. kazni.

77) 31. MAJ 1968

Upravni odbor ZSO intervenira pismeno po svojem predsedniku dr. Franciju Zwitteru pri rektoratu Univerze v Ljubljani v zadevi

doma koroških slovenskih študentov „Korotan“ na Dunaju. Dr. Franci Z w i t t e r pripomni:

„Mi smo sicer svoječasno v pričakovanju takega razvoja pristojnim forumom v Ljubljani ob sklepu za darilo opreme svetovali in predlagali ustanovitev širšega kuratorija za vodstvo in upravo doma ter predvsem za reševanje eventualnih nesporazumov, vendar se ta naš predlog iz nam neznanih vzrokov ni upošteval. Zaradi tega danes nimamo možnosti neposrednega poseganja v spor in tudi ne moremo učinkovito pomagati pri reševanju nadvse resnega pojava.“

78) 31. MAJ 1968

Upravni odbor ZSO zaprosi odbor Mohorjeve družbe v Celju za posredovanje pri celovski Mohorjevi v korotanski zadevi.

79) 31. MAJ 1968

Predsednik NSKS, dr. Valentin I n z k o, objavi uvodnik „Skupna pot z Mohorjevo“ in ponudi patru T o m a ž i č u vso svojo moralno podporo.

80) 31. MAJ 1968

Med prvimi, ki izpovejo svojo solidarnost s Klubom in Visokošolsko vejo KDZ, je Ciril S t e r n, tč. kancler avstrijskega veleposlaništva v Indoneziji. V dunajskem stanovanju družine S t e r n dobi Klub svoj začasni sedež.

81) 5. JUNIJ 1968

ZVEZA SLOVENSКИH IZOBRAŽENCEV (ZSI) apelira na predsednika DSM, dekana Filipa M i l l o n i g a :

„Vsaka kulturna in politična skupnost se bori za mladino. To dolžnost ima še prav slovenska skupnost. Saj vendar ne bomo levjega dela sami doprinesli k temu, da mladino odpišemo.

Napačno bi bilo v enem primeru dajati mladini pohvalo in priznanje, v drugem primeru pa zapirati ušesa.

Nismo potrebovali ne policije in ne sodnije, danes pa kličemo obe.

Prav gotovo je na obeh straneh zadeva tako zaostrena, da more stvar le urediti Mohorjeva kot lastnica in kot slovenska ustanova. Tej odgovornosti se Družba ne bo mogla ogniti. Čim dalj se zadeva zavlačuje in odlašča, tem težja bo rešitev.

Zadeva je tako važna, da zasluži največjo pozornost **vseh koroških Slovencev.**

dr. Jožko Tischler — Jože Wakounig.“

82) 6. JUNIJ 1968

BEZIRKSGERICHT INNERE STADT WIEN odloči, da mora pater Ivan Tomažič tekom 14-ih dni vrniti študentu Antonu Stickru kavcijo, t. j. 400.— šil. (Dokument XV)

83) 7. JUNIJ 1968

Predsednik NSKS, dr. Valentin Inzko, slika v pismu Jožefu Haberniku svoje prizadevanje za reševanje dunajskega spora in roti študente:

„Ravnajte vsaj sedaj trezno!“

84) 10. JUNIJ 1968

Učitelj Florian Lipusch (Boro Kostanek) podpre študentovsko akcijo. (Že 22. maja 1968 je Lipusch protestiral pri patru Tomažiču zaradi ravnanja s slovenskimi visokošolci.)

85) 10. JUNIJ 1968

Rektor univerze v Ljubljani, prof. dr. inž. Roman Modič, prosi DSM v Celovcu, „da se spor med patrom Tomažičem in slovenskimi študenti odpravi in da bo dom ‚Korotan‘ služil slovenskim visokošolcem iz Koroške.“

86) 10. JUNIJ 1968

V pismih DSM v Celovcu, NSKS, ZSO in vodstvu „Korotana“ predlaga ZSI, „da se zastopniki zgoraj navedenih in zastopniki staršev srečajo še pred univerzitetnimi počitnicami v Celovcu, kjer naj se ustanovi forum kot najvišja instanca v problemih doma; pričakujemo, da so v tem forumu zastopani tudi študentje!“

87) 12. JUNIJ 1968

V pismu generalnemu tajniku NSKS, prof. dr. Reginaldu Vosperniku, pristaneta KSŠ in Visokošolska veja KDŽ na razgovore z Mohorjevo v Celovcu.

88) 12. JUNIJ 1968

Pesnica Milka Hartman n obsodi v posebnem pismu KSŠ način postopanja z visokošolci od strani patra Tomažiča :

„Ta način je nemogoč, skrajno žaljiv — sadističen. Kje se je č. mož učil vzgojeslovja ozir. take diktature?! Če je kdo dober graditelj, ni nikjer zapisano ali rečeno, da bo — ali je — dober voditelj!?“

In dalje:

„Dragi visokošolski študentje, kakor iskreno mišlim, tako sem zapisala. Če ste morda kaj zakrivali, popravite. Da pa Korotan potrebuje drugačnega vodstva, je jasno dovolj.“

89) 13. JUNIJ 1968

Odbor NSKS se javno distancira od članka „Skupna pot z Mohorjevo“ v NT z dne 30. maja 1968 in ugotovi, da „predstavlja članek izključno le predsednikovo mnenje.“

90) 15. JUNIJ 1968

DSM v Celovcu odgovori ZSO na njeno pismo z dne 29. 5. 1968 in zaključi: „Sklep odbora, da je Mohorjeva pripravljena na razgovore, še vedno velja.“

91) 17. JUNIJ 1968

P. Ivan T o m a ž i č odgovori ZSI in oceni njeno iskreno prizadevanje z besedami:

„Nepoklicane pa lepo prosimo, naj nas pustijo v miru, da ne škodujejo še več celotni slovenski stvari.“

92) 18. JUNIJ 1968

Za 45-letnico Kluba čestita kulturni delavec dr. Janez R o t a r iz Maribora:

„Želim Vam iz srca, da bi vztrajno in neomahljivo delovali naprej in zbirali okoli sebe ljudi, ki so dobre volje, ki so pošteni, ki ne merijo človekove vrednosti zgolj po njegovih zunanjih deklaracijah in manifestacijah.“

93) 21. JUNIJ 1968

Župnik Jože V o š n j a k iz Št. Janža v Rožu piše Klubu:

„Ne trdim, da ste vsega Vi krivi, in tudi ne, da ima g. Tomažič vse prav, toda to je hišni prepir (zaradi par klobas in televizije in podobno). Ob surovem obnašanju (od obeh strani) lahko živci odpovedo. Toda, kje so meje za dosego ‚pravic‘.“

94) 21. JUNIJ 1968

Francka in Jože S t r a u s s, starši klubaša Jožka S t r a u s s a, podpreta zahteve študentov, „da naj služi dom, za kar je bil zgrajen.“

95) 22. JUNIJ 1968

Slovensko prosvetno društvo „ZARJA“ v Železni Kapli se izjavi v pismu patru T o m a ž i č u solidarno s slovenskimi študenti in poudari:

„V njihovem boju za znosno in sodobno življenje v domu, v boju za demokratske pravice, v boju proti kratkovidnosti in krivici s katere koli strani bodo deležni vselej naše podpore.“

96) 25. JUNIJ 1968

„Študenti! Mi smo z Vami. Pavle Kernjak.“

97) 26. JUNIJ 1968

V pismu NSKS izjavi Klub:

„Razumljivo pa je, da visokošolci na pogajanja z Mohorjevo družbo ne bodo čakali večno.“

98) 15. AVGUST 1968

Ker je lepo število znancev in prijateljev študentov njihova prizadevanja tudi gmotno podprlo, razpošlje Klub posebna zahvalna pisma in obljubi:

„Klub slovenskih študentov na Dunaju bo šel svojo pot naprej! Odklanjal bo tudi v bodoče vsak materialni in duhovni pritisk na študirajočo mladino in se poleg tega konsekventno prizadeval za iskrene demokratične odnose med koroškimi Slovenci, kjerkoli in kadarkoli bo potrebno.“

99) 18. AVGUST 1968

V šmihelskem župnišču se srečajo zastopniki NSKS, DSM, KDZ in KSŠ. Udeleženci zaključijo:

„Mohorjeva družba naj v doglednem času skupno z rektorjem doma realizira upravni odbor, na katerega je načelno že pristala. Glede tega sta obe študentski organizaciji predložili, da so naj v njem zastopani: DSM po dveh, starši po dveh, študentski organizaciji po enem, profesorski zbor Državne gimnazije za Slovence v Celovcu po enem zastopniku. Rektor doma ima pravico navzočnosti in predlaganja, ne pa pravice glasovanja.“ (Predlog je soglasno podprl odbor NSKS.)

100) STATUS QUO, MAJ 1969

DSM v Celovcu šmihelskega sklepa do danes ni upoštevala! Koledar DSM za 1969 pa daje neglede na dosedanjo prakso svete obljube:

„Mohorjeva družba bo usmerila vsa prizadevanja v to, da se bodo v Korotanu upoštevali ob primernem hišnem redu, brez katerega na svetu ni bivanja, prava akademska svoboda, svoboda vesti in resnične koristi slovenskega ljudstva na Koroškem.“ (str. 141-142)

Kako dobro, da velja tudi za Mohorjane: „NEMO JUDEX IN CAUSA SUA!“ Nobeden ni sodnik v lastni zadevi.

Spor med Domom in Klubom traja dalje. Koroški študentje na Dunaju gredo sicer svojo lastno pot, trenutno zunaj Korotana, a ne brez prepričanja in zavesti, da imajo do visokošolskega doma v Albertgasse 48 neodpovedljivo pravico. Prišel bo čas še bolj neprijetnih konfliktov... (9)

p r i p o m b e

- 1 Glej tudi tozadevni „pregled časopisnih člankov“!
- 2 Edvard K o c b e k, GROZA, Ljubljana 1963, str. 107
- 3 ZBORNİK 1923—1963. Izdal Klub slovenskih študentov na Dunaju, prej Klub koroških slovenskih akademikov na Dunaju. Dunaj 1962, str. 17
- 4 it., str. 20
- 5 Tomažič misli pismo klubskega predsednika Koroški dijaški zvezi.
- 6 NAŠ TEDNIK — KRONIKA, 13. 6. 1963
- 7 Govor na jubilejni akademiji dne 16. 6. 1963
- 8 Tekst hišnega reda doma „KOROTAN“ glej dokument XI
- 9 Dokumentacija dolgoletnih odnosov KSŠ do KOROTANA je izbor iz klubskega in avtorjevega arhiva.